

2^e jaargang, no. 6
juni 2023

In deze uitgave:

- Kingdom Now, welvaartsevangelie, preterisme (3)
- Dit stukje gaat werkelijk over niets?
- Wandelen door het Oude Testament (6)
- De brief van Paulus aan de Kolossenzen (1)
- Het volbrachte werk van Jezus Christus (1)
- Wie zal Ik zenden? (3, slot)
- Het Israël-vraagstuk (3, slot)

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie: Kingdom Now, welvaartsevangelie, preterisme (3)
- 3 Dit stukje gaat werkelijk over niets? – Eljakim Nuijten
- 5 Wandelen door het Oude Testament (6) - Cees Visser
- 10 Gedicht Ik wil je graag vertellen - Hanny Laurita
- 10 Liederen om te luisteren – Henk Verbeek
- 10 De brief van Paulus aan de Kolossenzen (1) - J.E. v.d. Brink
- 13 'Goud Vanouds': mp3's van Willem van Dienst
- 13 Het volbrachte werk van Jezus Christus (1) - Piet Noordam
- 15 Wie zal Ik zenden? (3-slot) - Peter Brenner
- 17 Het Israël-vraagstuk (3-slot) - Piet Guijt
- 19 Gedicht Gerrit van Ek - Hulpvraag

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-

vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 6 van jaargang 2, juli-augustus 2023, is 20-07-2023

- *Graag zien we dat schrijvers een of meer plaatjes bij hun artikel meeleveren.*
- *Voor de rubriek 'Dit zal ik nooit meer vergeten' kunt u een getuigenis inzenden.*
- *Je kan nu ook rechtstreeks vanuit de inhoudsopgave naar je gewenste artikel springen (niet terug).*
- ***Graag doen we een beroep op de leidinggevenden in de gemeenten om een appèl op gemeenteleden te doen zich persoonlijk als gratis abonnee aan te melden op ons digitale, maandelijkse volle evangelie magazine via redactie@hoger-op.nl***

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven '*hogerop*' met de Heer te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft vanaf maart 2023 een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 15^e-18^e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is als mensen het blad door de gemeente mailen, maar zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvragen verdient - nu we anderhalf jaar met het digitale blad onderweg zijn - de voorkeur. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

Kingdom Now, welvaartsevangelie en preterisme (3)

Om deze stromingen, die regelmatig door elkaar heenlopen aan te duiden wordt er gebruikt gemaakt van verschillende terminologie. Kingdom Now wordt ook 'Dominion Theology' genoemd. Het welvaartsevangelie betitelt men ook als voorspoedsevangelie, 'prosperity teaching', 'Health and Wealth', 'name it en claim it', 'Word of faith'. Er wordt ook onderscheid gemaakt tussen gedeeltelijk en volledig preterisme. De laatste gelooft dat er geen toekomstige gebeurtenissen meer uitstaan, die nog moeten gebeuren.

Op deze manier meent men dat de christen recht op rijkdom heeft, op materiële voorspoed en op een voortdurend goede gezondheid. De aanspraken daarop gaan soms ver. Men beroept zich vaak op de aardse zegen van Israël in het Oude Verbond, terwijl wij in het Nieuwe Verbond gezegend zijn met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten (Ef. 1:3). Ook vermeldt men de rijkdom die mannen als Abraham en Job hadden. Maar juist de geschiedenis van Job leert ons dat ook een christen te maken kan krijgen met lijden. Men gelooft echter niet dat een christen soms lijden moet verduren en dat waarachtig christendom geen 'mooi weer'-boodschap is, want wij beseffen maar al te goed dat de duivel in dit tijdperk de god van deze eeuw is (2 Kor. 4:4) en de overste van deze wereld (Joh. 14:30). Hoeveel lijden is er wel niet over Jezus Christus Zelf heen gekomen en hoe eenvoudig en ongecompliceerd leefde de Heer. En Jezus zeide tot hem: ***“De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen”*** (Matth. 8:20). Van Job werden al zijn bezittingen afgenomen en wat te zeggen van het lijden dat Paulus doorgemaakt heeft, dat was niet gering te schatten (lees 1 Kor. 11:17-32; 2 Kor. 12:10). Natuurlijk sprak hij te midden van al het lijden wel over de geestelijke rijkdom die hij had. Sommigen menen dat de christen nooit ziek hoeft te worden, maar de praktijk bewijst dat de christen ziek kan zijn, maar hij weet wel dat hij een beroep mag doen op Gods beloften van genezing (Marc. 16:18; Jak. 5:14-16).

Men spreekt tevens over de wet van compensatie en meent dit in de Bergrede te vinden als de Meester zegt: ***“Geef en u zal gegeven worden”*** (Luk. 6:38). Als men het vers zo uitlegt, betekent dat dat men in feite uit eigen belang geeft, om er zelf beter van te worden. De Meester leerde juist Zijn discipelen om niet vanuit verkeerde beweegredenen te geven. Hij leerde geven zonder terug te krijgen (Luk. 6:35). Men wil graag dat God welvaart schenkt en daarom meent men dat er geloofswetten zijn waarmee men God prest om voorspoed te geven. Maar God is soeverein (= oppermachtig), Hij kan niet gemanipuleerd worden. Hij kan niet gedwongen worden aan ons verlangen te voldoen. Alsof gebed een automaat is, waar je welvaart als resultaat uit kunt halen.

DIT STUKJE GAAT WERKELIJK OVER NIETS?

Door Eljakim Nuijten

Relaties

In mijn leven ken ik verschillende soorten relaties. Terugkijkend zie ik dat relaties in een bepaalde periode van mijn leven, uitgerekend voor die periode, heel waardevol waren. Dat was goed. We zien elkaar nu bijna niet meer, maar kom ik die mensen nu tegen dan is het altijd nog goed. We praten elkaar bij en genieten van de ontmoeting. Ik heb in mijn werk relaties waar ik kort voor werk of waar ik na vele jaren nog steeds voor werk. Ook zijn er relaties die er in de jaren nog steeds zijn, die blijvend zijn en je een 'rijk' en gezegend mens maken.

Zijn langdurige relaties altijd sterk?

In kerken en gemeenten zie je ook dat mensen jarenlang samen optrekken, zich inzetten voor God en de gemeente van Zijn zoon Jezus Christus. Er zijn ook mensen die even komen en dan weer gaan. Maar ook zie je dat er na een jarenlang (intensief) optrekken er een breuk komt in relaties.

Al geruime tijd vraag ik mij dan ook af, hoe het dan kan dat jarenlange relaties in een korte tijd verstoord raken, op een ander 'niveau' komen of zelfs helemaal verbroken worden. Verander je zelf? Verandert de ander? Veranderen de omstandigheden? Verandert onze Heer?

De achterliggende oorzaak

Relaties heb je met een ander. Niet met jezelf. God schiep de mens om een relatie mee te hebben. Vanaf de schepping van de mens af aan echter, lag deze relatie al onder vuur. De satan, de uitéénwerper (*diabolos*), heeft er alle belang bij om relaties tussen God en de mens te verstoren. En zeker dan ook tussen mensen onderling. *Nou, dat is dan het antwoord op je vraag, Eljakim, de satan doet dat....Nou, dat was een kort stukje...Begin maar aan een nieuwe. Maar wacht even, even wachten...*

Eens! De satan is de sluwe uitéénwerper... Hij en zijn demonen doen er van alles aan om Gods plannen dwars te zitten.

Mijn aandeel, mijn inzet

Een relatie is minimaal tussen twee mensen. Wanneer de één echt niet meer wil, dan kan de ander nog zo graag willen, maar de relatie is verbroken. Dat klopt.

Ik zal hem naar mij persoonlijk toe halen om het u, jou als lezer wat gemakkelijker te maken. Vanaf nu gaat het over mij en niet meer over de ander.

Ik wil groeien naar het beeld van Jezus, een volwassen zoon worden. Meewerken aan de bespoediging van de wederkomst van Jezus. Maar hoe werkt die groei dan? Hoe groei ik? Waar moet ik mee aan de gang? Moet ik bezig zijn met Gods Woord? Weten over wat er gaat komen? Ja, zeker, het is goed om te weten wat er gaat komen. Welke beloften er zijn. Wat voor een mooi perspectief God geeft en waar het uiteindelijk op uitdraait! Het plan van God met de mens helemaal vervuld, en verder!

Geraakt!

Op Groot Nieuws radio hoorde ik laatst een deel van een gesprek met iemand. Hij benoemde iets dat mij op dat moment raakte: "We kunnen in ons leven verlangen naar vrede, naar liefde, naar rust, genezing, herstel, etc. Uitroepen: Here God, geef ons de rust en vrede, bescherm ons!"

Maar...wij mogen die vrede **zijn**, die liefde **brengen**, die rust **brengen**, tot genezing en herstel **zijn**. Maar niet uit onszelf, maar *door Gods Geest in ons!* Jezus is mijn voorbeeld in dit alles. Jakobus 3:18 (Naardense vertaling): **"maar de vrucht van de gerechtigheid wordt in vrede gezaaid door hen die vrede dóen."**

2 x 100 procent!

Behalve inzicht en toekomstperspectief hebben, vraagt Jezus ons ook om in Hem te zijn en te blijven en elkaar lief te hebben. (Johannes 15 vers 5 en 6 spreken daarover). Jezus zegt ook, in Johannes 15 vers 12, nog: **"Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk ik u heb liefgehad"** (NBG). De Naardense vertaling zegt het heel duidelijk in vers 16: **"Grotere liefde dan deze heeft niemand: dat iemand zijn LIJF-EN-ZIEL inzet voor zijn vrienden."**

Hierover spreekt Jezus kort voor Zijn gevangenneming, rondom het laatste avondmaal, wanneer Hij in gesprek is met zijn discipelen. Jezus zegt dan veel belangrijke zaken over het gaan in Zijn voetsporen en Hij belooft onder andere de komst van de Trooster.

Niets??

Iets eerder zegt Hij: **"Niet veel zal ik meer met u spreken, want de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets"** (Johannes 14:30, NBG).

Wat een uitspraak van Jezus, dat Hij belijdt dat de satan NIETS in Hem zal vinden. Dat zegt Hij kort vóór Zijn lijdensweg, sterven en opstanding. Wat een geloof, vertrouwen en vastberadenheid! Ondanks dat wat er komen gaat.

Here Jezus, dat wil ik ook! *Dat de satan bij mij komt en niets in mij vindt!*

De belangrijkste zijn of het belangrijkste doen?

"Er ontstond twist onder hen wie van hen wel de voornaamste mocht zijn" (Luk. 22:24 W78). Gekibbel tussen de discipelen, wie de belangrijkste zou zijn. Ook dat vond plaats in de gesprekken rondom het laatste avondmaal, vlak voor de gevangenneming van Jezus. Vervolgens Judas die Jezus verraadt en Petrus die Jezus daarna verloochent, tot drie keer toe. De meesten die dicht bij Jezus stonden, lieten Hem in de steek.

Ik ken die stemmen wel in mijn denken. Stemmetjes die fluisteren: *Moet je niet wat zeggen?... Dat is onrechtvaardig!... of...luister niet...ze liegen!!... Of....Laat je zo over je heen lopen? jij bent belangrijker! Of...nee, je hebt gelijk...niet toegeven! Zij zien het verkeerd, jij niet!* etc. etc. Je kent ze vast ook wel. Er kunnen er velen zijn. Ze beïnvloeden je emotie, je houding, je reactie en uiteindelijk je zijn.

Ik herken ze in ieder geval wel. Er zijn momenten dat die stemmen vanuit het rijk van satan wel **iets** vinden in mij, waardoor ze 'gehoor' vinden en mijn kijk op die situatie, of die persoon, op dat moment in een verkeerd licht zet.

Gelukkig heeft God geduld met mij en leert mij, door Zijn Geest in mij, dat er vergeving is bij Hem en dat ik mag leren tegenstand te bieden. Net zolang tot ik, net als Jezus, mag en kan zeggen: *satan komt en vind in mij niets!!*

Maar dat vraagt een gewillige en nederige geesteshouding in mij: Here Jezus, laat mij alstublieft zien wat er in mij is waar de satan nog een ingang vindt. Help mij om die zaken uit mijn leven te verwijderen. U bent de enige die dat kan, Here Jezus! Ik geef het aan U! Dat mag je gebed zijn.

Jezus vergaf zijn discipelen en herstelde de relaties. Zo mogen wij ook zijn, dat mogen wij ook doen: *ons uitstrekken naar herstel van verloren gegane relaties.*

"Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht, en er is in hem NIETS dat anderen doet struikelen" (1 Johannes 2:10).

Wat ik zo allemaal van **niets** kan leren...

Ik wil verder op deze weg. Gaat u, ga jij, mee?

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (6)

Naar de mp3-opname van de bijbelstudie op 2002-05-08 door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda.

De periode van 1656 jaar: de voortijd

We zijn bezig met de bespreking van de voortijd, een periode van 1656 jaar, de tijd waarin de duivel en de dood veel grip hebben gekregen op mens en schepping. Een tijd waarin zonde, dood en verderf de volmaakte en paradijselijk wereld van de mens zijn binnengekomen. Dat is niet buiten de mens omgegaan; dat kan ook niet. De mens is door God gesteld als hoofd van de schepping. Zonde en dood zijn door toedoen van de mens de wereld binnengekomen.

De eerste en de laatste Adam

Het is in Adam begonnen, in zijn innerlijk. Juist door die ene mens, Adam, dat hoofd van die komende mensheid, die door God aangestelde beheerder der schepping. Juist door hem, de kroon van de schepping, de door God geliefde, de mens die bestemd is tot heerlijkheid van God, en die samen met de mensen die uit hem voort zouden komen, zou mogen opgroeien tot een partner van God. In hem heeft de duivel kans gezien om zijn koninkrijk te vestigen. Met enorme gevolgen. (We hebben ze in de vorige studie al even genoemd). Ze zijn merkbaar tot op de dag van vandaag. Gevolgen die allemaal moeten worden weggewerkt. En ook dat gebeurt door een mens.

Opnieuw door een Adam: de tweede Adam, de laatste Adam. Samen met de mensen die uit die tweede Adam voortkomen: een gemeente, een mensheid vervuld van één Geest. Mensen die de ware Christus van God hebben leren kennen en met Hem leven. De wederoprichting van alle dingen, het herstel, gaat evenmin langs mensen heen of buiten mensen om. Het begint weer in die eerste, in die Adam in wie de wederoprichting aller dingen van start gaat. Het gaat door de mensen heen die bij die laatste Adam horen, die geestelijk uit die tweede Adam voortkomen, mensen die tot zijn gemeente behoren. Zo wordt de wederoprichting der dingen tot stand gebracht; op dezelfde wijze als de vijand het verderf heeft weten in te zaaien. Langs dezelfde wegen en dezelfde processen: alleen verlopen ze de andere kant op. Het gebeurt door mensen die in, met en door Christus leven. Door een gemeente waarin God zijn doel bereikt. God belooft die nieuwe Adam, die tweede Adam, die laatste Adam, direct na de val van de eerste Adam (zie Gen.3:15). Waaruit dus onmiddellijk blijkt dat God zijn plan met mensen niet loslaat.

God houdt altijd vast aan zijn woord, zijn logos, zijn plan

Engelen zijn ontrouw geworden: een deel van de cherubs en serafs stelt zich tegenover God op. Hierdoor is het rijk van de

duivel en het rijk van de dood ontstaan. Daarna valt zelfs de kroon van Gods schepping - de mens. Maar God laat zijn plan met mensen niet los. God laat zijn *logos* (= zijn woord, zijn eeuwig voornemen, zijn gedachten) niet varen. Dat ontwerp is ook zo goed. Het heeft en geeft een antwoord op elk probleem. Dat zegt iets van God, van Jahweh, van zijn grootheid, van zijn wijsheid. Dat zegt iets van zijn plan, hoe goed dat plan is. Nee, God heeft niet tevoren bedacht dat het wel eens mis zou kunnen gaan. Om dan vervolgens na te denken: als er nou eens zus gebeurt of zo gebeurt. Ook ná de val van Adam blijft God uitgaan van Zichzelf. God blijft uitgaan van het volmaakte goede in Hem, het volmaakte goede in zijn. Waar gewoon niets en niemand 'overheen' kan. In het plan van God, in die *logos*, ligt werkelijk alles besloten. Het is intens goed. Door en door goed, het is niet stuk te krijgen. Wat er ook gebeurt. Deze geweldige tegenslag in hemel en op aarde laat eigenlijk alleen maar zien hoe goed God is. Hoe volmaakt Hij is. Hoe sterk die *logos* is. Hoe onoverwinnelijk dat plan van God is. Het doel van God blijft onomstotelijk vaststaan. Alleen wordt de weg naar dat doel langer.

Een goede kijk op wie God is door het zicht van Jezus

Heel belangrijk om dit in te zien en de woorden van God in dit kader te plaatsen. Om zo Gods reactie te benaderen, zoals deze is opgetekend in de eerste hoofdstukken van onze Bijbel. Juist in deze tegenslag kun je God leren kennen, zoals Hij is, hoe Hij reageert, hoe goed Hij is. Want dat is van groot belang voor ons Godsbeeld. Van groot belang voor het zichtkrijgen op het verdere verloop van de geestelijke ontwikkelingen en processen in die voortijd. En daarmee ook van belang voor ons nu: in onze voorbereiding op die wederoprichting van alle dingen, het deel hieraan krijgen en het meewerken hierin. Het is van belang voor onze opstelling als zonen van die goede God. Jezus wil ons dat zicht geven, deze geschiedenissen verlichten, ons laten zien hoe God is. Hoe Hij heeft gesproken, hoe Hij reageert. Jezus wil ons verder inleiden, ons binnenvoeren in de schatten van zijn Koninkrijk, om ons zo verder toe te bereiden. Als ware zonen van deze intens goede Vader.

De achtergronden van de zondeval belicht

Na hun zonde moeten Adam en Eva de hof verlaten. Zullen we het lezen? Genesis 3:22-24: *"En de Here God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de Here God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken."*

Hoe lees je dit? Als een straf: je mag hier niet meer zijn? Welk beeld krijg je hier van God, of heb je hier van God? De mens is geworden als 'onzer een' door de kennis van goed en kwaad. Zou God dan 'goed' en 'kwaad' kennen? Daar heb je nou zo'n stukje Oude Testament waar nieuwtestamenteel licht voor nodig is. Anders gaat het mis met je Godsbeeld, in je beeldvorming van God, met alle gevolgen van dien.

Je kunt met dit stukje uit Genesis 3 twee kanten op. De kant van 'lezen wat er staat', of de kant van 'verstaan wat je leest.' Hier heb je zicht op de werkelijkheid voor nodig door licht vanuit Gods Koninkrijk. Wat gebeurt hier? Wat zegt God hier nu? En waarom? Deze verzen vormen de conclusie van een gesprek dat al in Genesis 3:8 wordt ingezet. Het begint 's avonds, in de avondkoelte. God komt op de gebruikelijke plaats en tijd in de hof om met de mens te spreken, om Zich met hem te verstaan, om gemeenschap te hebben met de mens bij de boom van het leven. Daar komt het gesprek op gang. Wie zijn er allemaal? God zelf, Adam en Eva, en de slang, die zit er ook nog. *Satan is daar ook*. En wie zijn er nog meer?

Engelen: cherubs en serafs

Misschien zie je het niet rechtstreeks staan, maar er zijn ook engelen van God, er zijn cherubs. Want als God verschijnt in de 'avondkoelte', is dat ook een 'beeld': God verschijnt dan met zijn engelen. Als God verschijnt in 'lichtglans', verschijnt Hij met serafs. Als God verschijnt in 'het suizen van de zachte koelte' dan duidt dat op de aanwezigheid van cherubs, die altijd dat natuurverschijnsel van die zachte suizende koelte, dat heerlijke windje, bewerken. Harde windvlagen duiden op gevallen cherubs, maar het suizen van een zachte koelte duidt op trouwe cherubs. Glanzend licht duidt op serafs, maar vuur duidt op gevallen serafs. Hemel en aarde zijn bij dit gesprek betrokken: God, cherubs, Adam en Eva, en Satan.

God be vraagt de mens om hem de dingen bewust te maken

God zoekt de mens op in de 'avondkoelte': in en vanuit zijn klimaat. Hij treedt die mens tegemoet vanuit zijn Koninkrijk, in dat zachte, milddadige heerlijke klimaat. Hij spreekt vol liefde en begrip de mens aan: *"Adam, waar ben je?"* In het gesprek wat dan volgt, geeft God stapsgewijs licht en duidelijkheid aan Eva en Adam over wat er is gebeurd. Hoe doet God dat? Zegt Hij gewoon hoe het zit? Nee, Hij gaat vragen stellen. God be vraagt de mens en Adam geeft antwoord. En zo leidt God hem naar een bewustwording van wat er is gebeurd. Hij maakt mensen bewust. En dat vind ik zo mooi: *God maakt je bewust*. God leidt je op de goede weg door het stellen van de juiste vragen. Zo is God. Samen met mensen maakt Hij de zaken duidelijk. Adam en Eva worden zich bewust van wat er is gebeurd en hoe het is gebeurd (je kunt dat nalezen in Studieblad 39: 'God zoekt de mens op'). En nadat de mens zich bewust is geworden van zijn situatie

en wat daar in de geestelijke wereld, of wat er in zijn innerlijk aan ten grondslag heeft gelegen, gaat God spreken. Hij spreekt het *oordeel* uit over de slang, en spreekt de *belofte* uit aangaande de mens. Onmiddellijk na elkaar. Genesis 3:14 is het oordeel over de slang en Genesis 3:15 is de belofte ten aanzien van de mens. Hoe mooi is dat! God be vraagt: Hij treedt de mens tegemoet, omhult hem met zijn klimaat, stelt hem vragen, maakt hem bewust. En als die mens zich dan bewust geworden is, wordt God duidelijk. Dan is Hij heel duidelijk; Hij veroordeelt de slang, en wijst daarmee de veroorzaker aan. Daarna spreekt Hij de mens vrij, en belooft de oplossing. De moederbelofte.

De zonde heeft gevolgen, maar God gaat door met de mens

God belooft dat Hij verdergaat met mensen. God laat zien dat zijn plan doorgaat. En daarna, vanaf vers 16, geeft God duidelijkheid over alle gevolgen en doorwerkingen van die zonde. We hebben de vorige keer er al een paar genoemd:

- er zal een vloek werkzaam worden naast de zegen
- er zal moeite ontstaan in de zwangerschap
- er zal smart komen in het baren
- de ideale verhouding tussen man en vrouw zal niet meer bestaan; de man zal gaan heersen
- het wordt zweeten en zwoegen in het werken
- de mens zal sterven

Ook dat geeft God heel helder en duidelijk aan (je kunt het nalezen in Studieblad 40 en 41 – daar is het uitgewerkt).

Krijgt de mens straf? Of ervaart hij de consequenties?

Als je deze verzen op je laat inwerken, zou je kunnen denken: de mens krijgt gewoon 'straf': vloek, smart, dood. Is het straf, komt God in *actie* met vloek, smart, ellende en dood? Nee, God laat zien wat de *gevolgen* zijn van het zondigen. Wat de *consequenties* zijn. Als God de mens straf had gegeven, had er geen moederbelofte gestaan. Als God Zich van de mens had teruggetrokken, dan was niet alleen aarde, maar alles vervloekt. Nee, er komt iets 'bij'. God trekt zijn zegen niet in, maar vertelt dat er nu een werking van vloek bijkomt.

God trekt zijn belofte aan mensen niet in, maar de weg ernaartoe wordt moeilijker. Er komen dingen bij. Vloek, smart, dood. Niet door God, niet als actie van God, maar omdat de duivel en de dood grip hebben gekregen en zij in actie komen in de ontstane situatie. Daar is niet aan te ontkomen, dat is nu gewoon zo. Met het aangeven hiervan blijkt dat God de ontstane situatie *aanvaardt*. Dat God de gevolgen en de consequenties *overziet* en daar gewoon over *spreekt*, *zonder aanklacht* en *zonder veroordeling*. God moffelt niets weg. God laat niets onbelicht. Hij is helder en duidelijk, toen en nog steeds. God aanvaardt de gevolgen van misstappen van mensen. Hij laat deze gevolgen in liefde en genade zien en handelt vervolgens daarnaar. Hij doet recht

aan de mens zonder onrecht te doen aan de situatie. Hij aanvaardt de situatie en doet recht aan mens en situatie. Hij handelt op grond van zijn wezen naar wat aan de orde is. Vanuit zijn intens goede hart geeft Hij en spreekt Hij over de oplossing, over het uitzicht op die oplossing.

God blijft uitkomst bieden in de situatie

God schenkt nieuwe hoop, verzekert de mens nogmaals van zijn uiteindelijke plaats en bestemming, maar de weg naar die uiteindelijke bestemming zal met strijd en lijden gepaard gaan. Je zult de vijand de kop vermorzelen: uit jou komt voort een mensheid die de vijand de kop zal vermorzelen, maar het zal jou de hiel vermorzelen, daar ontkom je niet aan. God berust niet, God blijft positief, God blijft mogelijkheden zien in de situatie en uitkomst bieden voor de situatie. God schrijft de mens niet af. Nee, Hij haalt hem juist uit de misère tevoorschijn en wijst hem de weg eruit. Dat is altijd een *rechte* weg, maar niet altijd een *stante pede* oplossing.

De weg die God wijst, houdt geen ogenblikkelijke oplossing in voor de ontstane ellende; zo van: nu is alles in één keer weg. Nee, sommige gevolgen kunnen niet direct worden opgelost en weggenomen, omdat ze deel uitmaken van processen, van wetmatigheden in de geestelijke wereld. En daar is God ook duidelijk over. Hij bewandelt geen kromme wegen, Hij gaat rechte wegen, altijd. God bedenkt geen uitvlucht, geeft geen vertekend beeld van de situatie, Hij zet geen 'roze bril' op en ook geen 'donkere' bril op, Hij draait niet om de dingen heen, niets van dat alles. *God ziet de dingen zoals ze zijn*. Hij doet daar recht aan en geeft daarin genade.

Hij schenkt nieuwe mogelijkheden: in oneindige wijsheid, vanuit intense goedheid. God verzekert de mens van zijn blijvende liefde, van zijn recht. Om 'des Heren' wil, op grond van zijn keuze voor de mens, zijn trouw aan de mens.

God recht leren kennen, zoals Hij werkelijk is

Dat vind ik eindeloos mooi. Ik vind dat oneindig groot en goed van God. Dit van Hem (leren) zien, vanuit dit gebeuren. Dit van Hem gaan herkennen, zo God leren kennen. "**Hem recht leren kennen**", schrijft Paulus in Efeziërs 1:17. Hem leren kennen, zoals Hij werkelijk is. Enkel goed, vol van liefde en genade, rechtvaardig en barmhartig, zonder dat daarin ook maar enige 'tegenstelling' is. God is innerlijk één. Er is dus ook geen tegenstelling of tegenspraak tussen zijn ene uitspraak en zijn andere uitspraak. Nee. Dat vind ik van enorm belang. Dat vind ik heel fundamenteel in heden en toekomst voor u en mij. Prachtig, hoe God hier handelt. Hoe God hier spreekt. Hoe God hier in staat. Hoe Hij de mens tegemoet treedt, dat hoopje ellende dat het niet meer ziet zitten, dat wegkruipt voor God. Hij roept hem tevoorschijn, geeft zicht op alles wat is gebeurd en de consequentie ervan, en verzekert hem van zijn trouw en bijstand. Je zult je doel uiteindelijk bereiken, maar de weg ernaartoe wordt wel een stuk langer.

De mens wordt door God recht verschaft

God verschaft de mens recht. Recht op basis van vergeving van zonde. En ook dat blijkt. Want God gaat Adam en Eva bekleden met dierenvellen. Daarmee laat God iets zien van zijn uiteindelijke oplossing: een *plaatsvervangend* offer. En toont Hij een geestelijke wetmatigheid: *zonder bloedstorting geen vergeving*. Adam en Eva mogen een paar dieren slachten en zich met die dierenvellen bekleden. Wat gebeurt er op dat moment in de geestelijke wereld? Ze ervaren die *uitwendige* bekleding van God ook in hun *inwendige* mens. Zijn vrijspraak ontlast hen. Ze voelen zich weer helemaal 'thuis' bij deze God. Geweldig. God spreekt ze vrij en stelt ze vrij: door een *woord* en een *daad*. Hij bekleedt ze in twee werelden tegelijk. Niet dat dit offer al afdoende is: door offers van dieren is een mens niet vrij te kopen. Maar het geeft wél zicht op wat God voor ogen staat, welke oplossing Hij in en door mensen heen, in het menselijk geslacht, gaat geven en bewerken. Denk maar na.

Die volledige oplossing is er niet onmiddellijk. Het is niet de eerste zoon van Eva die dat offer voor de zonde zal kunnen brengen. Maar die zoon zal wel uit haar voortkomen, in de volheid des tijds. Het zal langer duren, maar het einde staat vast. Prachtig. Geen recht vóór genade of genade vóór recht, geen hand voor ogen: Ik heb het niet gezien. God heeft alles gezien en juist daarom handelt Hij zo. Recht voor de mens, genade voor de mens en recht doen aan de situatie, zo is God (lees het nog eens na in Studieblad 42).

Nadat dit zich allemaal heeft voltrokken, dit gesprek, dit oordeel, de belofte, de consequenties, en ook het bekleden met dierenvellen heeft plaatsgevonden, komen de woorden die we in vers 22 hebben gelezen: "**Zie de mens is geworden als Onzer een.**" God brengt de slotconclusie onder woorden, hoorbaar in hemel en op aarde, voor alle aanwezigen, voor Adam, Eva, engelen, maar ook voor Satan. God zegt: de mens is geworden als Onzer een, kennende goed en kwaad. Hij is innerlijk *verdeeld* geraakt, hij is zijn innerlijke eenheid kwijt geraakt. Voortaan hebben *twee* rijken invloed op hem, waardoor hij de werking van zowel *zegen* als *vloek* zal gaan ervaren.

Jezus laat ons Gods wezen zien en toont ons wie Satan is

"**De mens is geworden als Onzer een.**" Wie zou God hiermee bedoelen? Welk wezen in de hemel kent goed en kwaad? Welk wezen in de hemel is innerlijk *verdeeld*? Is God innerlijk verdeeld? Is Satan innerlijk verdeeld? Van God staat - en dat is nieuwtestamenteel licht - "**God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis**" (1Joh.1:5). Johannes heeft dat niet opgeschreven als Jezus dat niet had gezegd. Hij schrijft heel duidelijk: "**Dit is de verkondiging die wij van Hem gehoord hebben en ook u verkondigen, God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis.**" Jezus Christus geeft dit beeld van

God, Hij laat dit licht op het wezen van God schijnen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. Daaruit kun je afleiden dat Satan duister is geworden en dat in hem in geheel geen licht is. Het licht in God is *één* en *ongedeeld*; Hij is enkel licht, enkel goed. Het duister in Satan is ook *één* en *ongedeeld*: hij is enkel duister, enkel kwaad, enkel slecht. Dit is een sleutelgedachte die je mag toepassen op dit gedeelte. We mogen het *Oude Testament* lezen vanuit het licht van het *Nieuwe Testament*.

De Heer uw God is één

Staan er teksten in het Oude Testament die dit beeld van God bevestigen? Ja: *“Hoor, Israël, de Here uw God is één”* (Deut.6:4). Dat is het eerste wat God zijn volk leert. Dat moet je opvangen, daar moet je mee aan de slag en dat moet je ook in het juiste licht plaatsen. Jezus heeft deze tekst gelezen: *“de Here uw God is één”* (Mar.12:29-30). Hij heeft dat begrepen en in het licht van Gods koninkrijk geplaatst; Hij heeft gezien wat in Gods hart is. Dank U, Jezus, voor het licht dat U ons geeft. God is enkel licht, Hij is enkel goed. Hij kent alleen het goede, omdat Hij het goede - dé Goede - is.

Op welke wijze kent God het kwaad?

Kent God ‘het kwade’? Kent God ‘kwaad’? Hij herkent het kwaad, omdat het niet overeenstemt met wat in Hem is. Iemand die door en door goed is, herkent onmiddellijk alles wat niet daarmee overeenstemt. Het allereerste en kleinste spoortje ‘kwaad’ wordt onmiddellijk door God als ‘kwaad’ herkend en als ‘kwaad’ benoemd. Vanuit zijn intense goedheid kent God het goede en herkent Hij het kwade. Maar Hij kent dat kwade niet vanuit een innerlijk daarmee verbonden zijn; nee, totaal niet!

De mens is innerlijk verdeeld geworden

Wat en wie bedoelt God dan met ‘ons’: de mens is geworden als ‘onzer’ een? De transcriptievertaling van Reisel zegt: *de mens is geworden als één van ons*. Kon God in dit stadium van de ontwikkeling nog proclameren en belijden: de mens is alleen van Mij, de mens hoort alleen bij Mij, de mens is Mijner een? Nee. Daarom zegt God in hemel en op aarde ten aanhoren van alle koninkrijken: de mens is geworden als een van ons *beiden*. Een wezen dat zowel tot Mij en mijn rijk behoort, alsook tot jou en jouw rijk, Satan. Sluit God de mens daarmee uit van zijn koninkrijk? Als dat het geval zou zijn geweest, zou God gezegd hebben: zie de mens is geworden als een van u, als *uwer* een. Maar dat zegt God niet. Begrijp je de diepte van zo’n uitspraak? De mens is geworden als ‘onzer’ een. Hij is innerlijk *verdeeld* geworden, hij hoort niet alleen bij Mij en mijn Koninkrijk; jij, Satan, hebt met jouw koninkrijk óók vat op hem. Hij is niet van jou alleen, maar ook niet van Mij alleen; hij is innerlijk verdeeld, geworden als onzer een, kennende goed en kwaad, deelhebbend aan het goede, maar

ook deelhebbend aan het kwade. Een uitspraak die precies de ontstane situatie weergeeft. En ook aangeeft dat God de mens niet heeft losgelaten. Nog steeds wordt hij door Gods koninkrijk omgeven, maar niet langer alléén door dat koninkrijk.

De mens kan niet meer eten van de boom van het leven

Nu dan, spreekt God, in het tweede gedeelte van Genesis 3:22: *“laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten zodat hij in eeuwigheid zou leven”*. Het eten van de boom van het leven is in de ontstane situatie niet meer aan de orde. Dat komt niet meer overeen met de werkelijkheid van dat moment. Het eeuwige leven in goddelijke heerlijkheid - waar het eten van de boom van het leven rechtstreeks naartoe leidt - is niet meer haalbaar. God zegt dan niet: dan ga ik die boom van het leven maar een andere plaats en functie geven, we doen het dan wel op een andere manier. Alle dingen in de hof van Eden hebben niet alleen een betekenis op aarde; ze zijn verbonden met een werkelijkheid in de hemel. Eten van de boom van het leven in de avondkoelte was verbonden met het ‘onbelemmerd’ gemeenschap hebben met God. Dat was door de zonde niet langer mogelijk. Daardoor kon dat eten van de boom van het leven ook niet langer doorgaan. God is duidelijk. God houdt niet van misverstanden.

Een andere plaats vanwege een andere situatie

God geeft de mens een *andere* plaats, *buiten* de hof. De toegang tot de boom van het leven wordt door de aanwezige cherubs afgesloten. Je komt er niet meer langs. Zij omheinen de hof en bewaken de boom van het leven. Dat is en blijft een heilige plaats, die blijft duiden op de heilige situatie die daar is geweest.

Is dat een straf voor de mens? Nee, ook dit is geen straf, maar een consequentie: het logische gevolg van wat er is gebeurd: de situatie in de hemel is wezenlijk veranderd en dan kan de plaats en locatie op aarde die daar mee verbonden is, niet hetzelfde blijven. (Lees dit nog eens na in Studieblad 43).

De weg naar de boom van het leven is heropend

Is die hof nog steeds afgesloten? Nee: de hof van Eden is in de hemel opnieuw geopend. Je kunt weer langs de cherubs. Je kunt naar de boom van het leven toe. We hebben het dan wel over de nieuwe (nieuwtestamentische) situatie die door Jezus Christus is ingesteld, de situatie die slechts ‘in Christus’ bestaat. Hij is voor ons de ware boom, de nieuwe boom van het leven. In Hem is de weg naar het hart van God, naar het gemeenschap hebben met God in het suizen van de zachte koelte, opnieuw geopend. Voor alle mensen die in Hem geloven. Wij mogen door ons geloof in Jezus Christus in grote vrijmoedigheid en blijmoedigheid toetreden tot de troon der genade.

Het geboomte van het leven tot genezing van de volken

Wij mogen het hemelse paradijs weer binnengaan, en daar niet alleen eten van de boom van het leven, maar ook zelf – als gemeente van Christus - gaan functioneren als geboomte van het leven, en genezend inwerken op alle volken rondom.

“De bladeren van het geboomte des levens zullen tot genezing zijn voor de volken”. Dan zitten we in Openbaring 22:1-2. Voordat het zover is, moet er nog een lange weg worden afgelegd. Een weg die in het Oude Testament eerst nog naar beneden gaat en dan pas bij Jezus Christus weer omhoog gaat. Maar het eindigt daar waar Openbaring 21 en 22 over spreken. Uiteindelijk zal er niets vervloekts meer zijn (Op. 22:3). **“Alle tranen zullen worden afgewist, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zullen voorbijgaan”.**

Alles wat dat eerste is binnengedrongen, zal dan voorbij zijn gegaan (naar Op.21:4). Uiteindelijk zal God door het werk van Jezus Christus in hemel en op aarde uitroepen: zie, de mensheid is (weer) geworden tot Mijner één. En in grote vreugde proclameren: **“zie ik heb alle dingen nieuw gemaakt”** (Op.21:5).

Welke lessen kunnen wij hieruit trekken?

Wat kunnen we uit dit gebeuren leren? Ik denk dat we ons Godsbeeld verder mogen aanscherpen. God is werkelijk vol van licht en Hij geeft licht, altijd. Daarmee geeft Hij zicht op de situatie, op de werkelijkheid in zijn koninkrijk. In dat licht van God mogen we gaan zien wat er in de onzienlijke wereld aan de hand is. Mogen we leren dat God situaties die mede door ons eigen toedoen ontstaan, aanvaardt. Zonder ons af te schrijven. God overziet de consequenties en de gevolgen daarvan, destijds en ook nu. Hij spreekt erover. Niet om ons te veroordelen, maar om ons te laten zien wat er aan de orde is. Dat doet Hij in liefde en vol van genade; zonder aanklacht en veroordeling.

Je kunt die aanklacht op zo'n moment nog wel eens horen en ervaren; dat komt omdat Satan ook aanwezig is als God en Jezus met jou spreken. Dan schreeuwt *hij* ertussendoor. Met het aanvaarden van de situatie biedt God ons ook uitzicht op de oplossing. Hij toont de weg eruit. Altijd; en die weg is er ook altijd. Zo goed als God destijds voor Adam en Eva is geweest, zo goed is Hij nu nog steeds voor ons. Daar hoeft God geen kromme wegen voor te gaan. Dat doet Hij niet, Hij gaat rechte wegen. Jezus heeft die weg voor ons gebaad; die weg mogen wij gaan.

God blijft positief: Hij doet recht aan mens en situatie

Oneindige wijsheid van God komt hierin tevoorschijn. God berust niet in een situatie, Hij blijft positief. Hij laat je altijd mogelijkheden zien en biedt je die mogelijkheden aan. Hij strekt zijn hand naar je uit, hoe het er ook met je voor staat.

In die oplossing doet God recht aan jou en ook recht aan de situatie. Hij schenkt je genade in Jezus Christus. Daarmee wordt de vergeving van zonde direct werkzaam; dat ervaar je op zo'n moment. Toch is niet altijd alles in één keer opgelost; er moet dan nog een weg bewandeld worden in plaats van dat alles weg is. Aanvaard dat dan ook; vanuit het recht dat God je geeft, vanuit de genade die Hij je biedt, vanuit de nieuwe situatie waarin Hij je plaatst. God schrijft je niet af. Hij wijst je de weg, de rechte weg in Jezus Christus. Scherp je Godsbeeld aan. Leer je Vader kennen, zoals Hij is, ook als je het heel erg moeilijk hebt. Laat je door die goede Vader omarmen, je hart door zijn oneindige liefde voor jou verwarmen. Geef Hem de ruimte om jou te tonen wie Hij is.

Alles werkt mede ten goede voor wie God liefhebben

Ook in moeilijke tijden kun je God leren kennen. Denk niet dat eerst alles 'opgelost' moet worden, voordat God met je verder gaat. Het beter leren kennen van Hem kan doorgaan, dwars door het struikelen en vallen heen. Het is natuurlijk niet Gods bedoeling dat je *blijft* vallen. Dat laat God je wel zien. Maar als je handelt naar het licht dat God je geeft, je zijn uitgestoken hand grijpt, en de weg bewandelt die Hij je toont, dan werken zulke situaties mee ten goede. Je laat dan zulke situaties meewerken ten goede. Zo leer je God steeds beter kennen en zie je nog scherper waar het op aan komt. Je kunt ervan leren, om in liefde, helder inzicht en met steeds groter wordende fijngevoeligheid, te onderscheiden waarop het aankomt. Je komt dan verder, en zegt: dank U, Heer, voor uw licht, voor uw genade, voor uw recht, voor uw leven!

Heldere benadering, zoals God spreekt en werkt

Dit leren kennen van God is nodig om **“vervuld te worden van de vrucht der gerechtigheid.”** Om **“rein en onberispelijk te zijn tegen de dag van Christus”** (Fil.1:9-11). Om een mens te worden naar Gods beeld en gelijkenis, evenals Jezus, de beelddrager van God. Je kunt je medemens dan benaderen, zoals God jou benadert. Hem de rechte weg wijzen, helder, in alle liefde, met licht op de situatie, op de werkelijkheid, en dat bij hem neerleggen, zonder veroordeling of aanklacht. Hanteer daarbij vergeving en kijk altijd omhoog. Blijf positief en bied mogelijkheden. Doe recht aan de mens en de situatie, in en door de wijsheid die God je geeft.

Vanuit de werkelijkheid van Christus

Zo bouw je elkaar op en ga je elkaar voor. Zo wijs je elkaar op Christus, in wie al Gods genade heilbrengend verschijnt. Dat is leven vanuit de werkelijkheid van Christus. Situaties overzien en aanvaarden vanuit het licht van Gods Koninkrijk. En het uitgangspunt in de 'weg eruit' hanteren: *vergeving*. Zo kunnen we als broeders en zusters verder. Als mensen die in deze eindtijd alle gevolgen vanuit de voortijd leren overzien. En al die gevolgen onder leiding van de tweede Adam, Jezus

Christus, willen 'wegwerken'. Waardoor hemel en aarde uiteindelijk weer vol zullen worden van Gods heerlijkheid. Heb je er zin in? (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuël Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een eenmalige registratie nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>.

GEDICHT

Ik wil je graag vertellen....

Mijn kind, Ik jouw Vader
wil je graag vertellen...
hoeveel Ik van je houd!
Mijn liefde is oneindig
ja, mijn liefde voor jou...
is te groot voor elk verstand,
te diep om te bevatten...
Onveranderlijk, onverhindert,
ónverminderd zal Ik liefhebben
en van je houden elke dag!
Dan mag je weer jezelf zien
en verbaasd zijn, dat je lacht!
Ondanks strijd en ondanks falen,
ondanks de duisternis
die jou neer wilt halen, weet
dat jij omgeven bent
door véle zonnestrallen!
Want Ik omgeef je met mijn liefde,
door éngelen zal je zijn omringd.
Mijn oogappel, mijn kind,
jij.... ja jij.... bent mijn beminde,
mijn geliefde, kostbaar kind!

Hanny Laurita

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

Op dit moment zijn er maar 43 liederen uit Kapelklanken op het YouTube-kanaal Christengemeente Den Haag openbaar (per stuk of d.m.v. de playlist achter elkaar of random af te spelen). Helaas is er maar een deel van de Kapelklanken liederen destijds door de gemeente (met goede kwaliteit) opgenomen, dus de keuze is beperkt.

Deze keer komen daar [Lied 28](#) (Ik heb U lief, mijn Heer, mijn sterkte) en [Lied 46](#) (Zie, wij zijn een nieuwe schepping) bij. Weer een heel stuk evangelie waaruit de liefde tot Gods gedachtegoed door woord en Geest naar voren komt.

Overigens is er ook een lied dat als titel heeft: 't Volle evangelie' ([Lied 74](#)). Weliswaar een gemeenteopname maar waar ze wel enthousiast klappen bij het refrein! En dat is reuze bijbels: "*Alle gij volken, klapt in de handen, juicht Gode toe met jubelgeroep*" (Ps. 47:2).

VAN DE PIONIEREN

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE KOLOSSENZEN (1)

Beknpte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Inleiding

Kolosse lag in Frygië in de Romeinse provincie Asia, in het westen van Klein-Azië, op ongeveer 160 Km van Efeze, aan de grote weg van Efeze naar het oosten. Op zijn derde zendingsreis reisde Paulus door dit gebied (zie Hand. 18:23) en ook op zijn tweede missie is hij er zeker in de buurt geweest (Hand. 16:6). Uit Kol. 1:4 en 2:1 blijkt, dat hij er zelf niet is geweest. Waarschijnlijk zijn ze in aanraking gekomen met het evangelie via zijn medewerkers, met name Epafras (1:7; 4:12). Kolosse wordt in de Bijbel verder niet genoemd, maar alles wat aan de Kolossenzen werd geschreven, was ook voor de gemeente te Laodicea bestemd (4:16). Die plaats komt verder nog in de Openbaring voor (3:14). Paulus schrijft deze brief tijdens zijn gevangenschap in Rome, Caesarea of misschien te Efeze (4:3,10 en 18). Als de brief inderdaad in Rome is geschreven, zou dit rond het jaar 61 na Christus zijn gebeurd. De brief wordt door zijn medewerker Tychikus, vergezeld door Onesimus bij de Kolossenzen afgeleverd (4:7-9). De laatstgenoemde kennen we ook als de weggelopen slaaf uit de brief van Paulus aan Filemon (vers 10-20).

Kolossenzen 1:1-14

1,2 Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, en Timoteüs onze broeder, aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse: genade en vrede zij u van God, onze Vader.

De brief begint zoals gewoonlijk met de naam van de schrijver(s), de geadresseerden en een groet.

Paulus is niet iemand die zichzelf tot apostel heeft opgeworpen, maar hij beroept zich op de wil van God. De Heer heeft hem tot dit werk geroepen. Daarom is hij zo zeker van zijn zaak en onbeweeglijk in zijn leer. God, die hem heeft geroepen, rustte hem toe en maakte hem er klaar voor. In 2 Korinthiërs 11:13 zet de apostel zich af tegen bepaalde rondreizende apostelen, die een hoge dunk van zichzelf hebben, terwijl ze niet door God zijn aangesteld: **“zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus”**. Timoteüs, een jonge man, is Paulus' metgezel. De apostel noemt hem 'onze broeder'. Daarmee stelt hij zichzelf op één lijn met Timoteüs en de gelovigen te Kolosse. Wanneer hij spreekt van 'heilige en gelovige broeders' (en zusters) blijkt hieruit, dat de Kolossenzen al een heel eind op weg zijn, want heilig betekent vrij van de machten, geheel en afgezonderd van het kwaad. Als gelovigen vertrouwen zij erop dat God al Zijn beloften zal vervullen. Zij zijn 'in Christus', dat is in Zijn lichaam, het beeld van de ware, onzichtbare gemeente. Paulus schrijft aan dat gedeelte van de gemeente dat in Kolosse een zichtbare gemeente vormt. Hij wenst hun de genade en vrede van God toe, dat is de voortzetting van de genade in de vergeving en de rijkdom van genade, oftewel de volle vervulling van alle beloften van God. Deze genade komt het best tot haar recht als de gelovigen vrede hebben, dat is rust in God, vrede met mensen en verlossing van de boze. Op de akker van de gemeente groeit het gewas het best, wanneer het niet stormt en er geen ongedierte op aanvalt (vgl. Handelingen 9:31).

3,4 Wij danken God, de Vader van onze Here Jezus [Christus], te allen tijde bij ons bidden voor u, daar wij gehoord hebben van uw geloof in Christus Jezus en van de liefde, die gij al de heiligen toedraagt,

Hoewel Paulus ver weg is op aarde, is hij in de hemelse gewesten toch vaak bezig met de gemeente in Kolosse, zoals ook met de andere gemeenten. Hij dankt God dat hij weet dat er in Kolosse een gemeente is, die standvastig is in het geloof in Jezus Christus, en dus op de juiste weg is. Hij heeft over hun geloof gehoord en vernomen dat zij veel liefde voor elkaar hebben. Ze hebben een positieve opstelling ten opzichte van alle kinderen van God.

5,6 om de hoop, die voor u is weggelegd in de hemelen. Daarvan hebt gij tevoren gehoord in de prediking der

waarheid, het evangelie, dat tot u gekomen is. Immers, in de gehele wereld draagt het vrucht en wast het op, zoals ook bij u, sedert de dag, dat gij het gehoord hebt en de genade Gods in waarheid hebt leren kennen;

De hoofdzin in dit gedeelte, dat begint bij vers 3 is: 'Wij danken God, de Vader, te allen tijde voor u om de hoop, die voor u is weggelegd in de hemelen.' Hoewel veel van de beloften van God al zijn gerealiseerd, zijn er toch nog beloften in de hemelse gewesten, waarop ze nog moeten blijven hopen en waar ze naartoe kunnen groeien. In vers 27 noemt de apostel **'de hoop der heerlijkheid'**, waar hij ook over spreekt in Romeinen 5:2. Dit is het groeien naar mannelijke rijpheid, de geestelijke volwassenheid (Ef. 4:13). In de hemelen, dat is in de onzienlijke wereld, ligt deze belofte klaar, evenals de kracht en de gaven, waardoor die belofte gerealiseerd kan worden. Die hoop **'...hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is en dat reikt tot binnen het voorhangsel'** (Hebr. 6:19). Petrus zegt in zijn tweede brief, dat deze heerlijkheid inhoudt dat we deelhebben aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:3-4). Waar Paulus hier over spreekt, is niet iets nieuws. De Kolossenzen hebben daar eerder over gehoord, toen hen het evangelie werd verkondigd. Paulus spreekt van het evangelie van de waarheid, dat is de blijde boodschap over het plan van God. Dit is wat dit plan beoogt: **eerst** de volkomenheid van de gemeente en **daarna** het herstel van de hele schepping. Tegenover dit evangelie staat de dwaalleer, die Paulus in deze brief zal behandelen. Hij schrijft **'opdat niemand u met drogredenen misleide'** (2:4). Overal waar dit evangelie wordt verkondigd, komen er mensen tot bekering en beginnen zij een nieuw leven. Waar het evangelie wordt gepredikt, is het als het zaad dat in goede aarde valt, opgroeit en vrucht voortbrengt (vgl. Matt. 13:23).

Als apostel die in een groot deel van de bekende wereld het evangelie heeft gebracht (vgl. Rom. 15:19) kan Paulus zien dat het zaad van het evangelie overal groeit en haar vruchten afwerpt. Zo is het ook bij de Kolossenzen gegaan. Zij hebben het woord gehoord en de genade van God leren kennen, zoals deze werkelijk is, dus in haar complete volheid en in volle rijkdom.

7,8 zoals gij het vernomen hebt van Epafras, onze geliefde mededienstknecht, die voor u een getrouw dienaar van Christus is, en ons ook kenbaar gemaakt heeft uw liefde in de Geest.

Paulus heeft het evangelie niet zelf in Kolosse gebracht, maar dit is de verdienste van Epafras. Zijn naam is een afkorting van Epafroditus, wat 'lieflijk' betekent. Mogelijk is dit dezelfde Epafroditus die wordt genoemd in de brief aan de Filippiëzen (2:25 en 4:18). Hij is zelf afkomstig uit Kolosse (4:12) en zit waarschijnlijk samen met Paulus gevangen (Filem. 23). Deze Epafras is voor de apostel een geliefde mededienstknecht. Voor de Kolossenzen is hij een trouwe dienaar van Christus,

die hun het woord van God nauwkeurig heeft overgebracht. Hij heeft onder de Kolossenzen het volle(dige) evangelie verkondigd. Via hem is Paulus op zijn beurt op de hoogte gesteld van hun innerlijke houding. Ze kennen Paulus niet persoonlijk, maar in de Geest voelen zij zich met de apostel verbonden.

9,10 Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat gij met de rechte kennis van zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God.

Wat Paulus nu gaat bidden voor deze mensen, die worden gekenmerkt door geloof en liefde, is uitermate belangrijk. Vanaf het moment dat hij de positieve berichten over hen heeft ontvangen van Epafros gedenkt hij ze voortdurend in zijn gebeden, zoals hij doet voor alle gemeentes waar hij zich mee verbonden voelt (vgl. Rom. 1:9; 1 Kor. 1:4; Ef. 1:15–16). Hij brengt zelf in praktijk wat hij de Tessalonicenzen aanraadt: 'bidt zonder ophouden' (1 Tes. 5:17). *Ten eerste* bidt hij dat ze met de juiste kennis van Gods wil vervuld mogen worden, oftewel dat zij het plan van God om zijn schepping te herstellen volledig zullen begrijpen. *Ten tweede* vraagt hij dat ze wijsheid en geestelijk inzicht mogen hebben om dit plan in hun eigen leven en dat van de gemeente te realiseren. Zijn gebed is dat zij zullen leven volgens de wetten van de Geest, dus dat ze een gepaste levenswandel zullen hebben met de Heer.

Wat houdt deze waardige manier van leven in? Allereerst moet een mens kennis hebben van het natuurlijke leven. *Wanneer wij de aardse dingen niet begrijpen, hoe kunnen wij dan de hemelse verstaan?* (vgl. Joh. 3:12) Wie domme dingen doet in het natuurlijke leven, wordt beslist geen uitblinker in het Koninkrijk van God. 'De Heer waardig wandelen' betekent dan men in overeenstemming leeft met Zijn wil, zowel in de natuurlijke als in de geestelijke dingen. Men leeft niet meer voor zichzelf, maar om God in alles te behagen en men ontvangt daarvoor Zijn goedkeuring. In de zichtbare wereld komt dit tot uiting in goede daden. Dit komt voort uit de werking van Geest. Over de vrucht van de Geest lezen we in de Galatenbrief dat het gaat om liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Gal. 5:22). De vrucht, die men er zelf van plukt, is dat men God steeds beter leert kennen, zodat men opgroeit tot '*Vaders, die Hem kennen, die van den beginne is*' (1 Joh. 2:14).

11 Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld, 'Zo', dus wanneer wij kennis en geestelijk inzicht hebben, en in de praktijk van het leven willen wandelen met die kennis en wijsheid, dan zullen wij zeker tegenstand ervaren van de

kant van de boze. Eén van die dingen die wij weten, is dat de heilige Geest sterker is dan iedere vijandige tegenkracht. Hoe meer wij moeten strijden, vertrouwend op de kracht van de Here, des te meer zal deze kracht zich ontwikkelen in ons. In deze strijd worden wij sterk door Christus, die ons kracht geeft. Er is hier sprake van 'ALLE' kracht die de heilige Geest in ons kan ontplooiën, waardoor het mogelijk is de volmaaktheid te bereiken, ondanks de aanvallen, listen en valstrikken van de satan. Petrus getuigt dat 'Zijn goddelijke kracht ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd heeft door de kennis van Hem' (2 Petr. 1:3). In 1 Petrus 4:14 staat, dat '*de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op ons rust.*' Deze heerlijkheid betekent dat we gelijk worden aan het beeld van Jezus Christus. Om dit te bereiken is Gods Geest in ons. Het gevolg is dat wij kunnen volharden in het geloof en erin opgroeien. Paulus schrijft in Romeinen 5:3 dat de verdrukking volharding uitwerkt, dat wil zeggen dat juist door aanvallen van de boze de standvastigheid en beproefdheid zichtbaar wordt. In deze strijd tegen de wereld van de boze geesten moet je niet alleen standhouden, standvastig zijn en aan het woord van God blijven vasthouden, maar ook geduld hebben. Geduld heb je nodig, wanneer een beproeving lang duurt. De tijdsduur is een belangrijke factor wat betreft de hevigheid van de beproeving. Door geloof en geduld worden de beloften verkregen (Hebr. 6:12).

12 en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht.

Wanneer er wordt geconstateerd dat er geestelijke groei is en men groeit in genade is er reden om met blijdschap de Vader te danken. Deze is bezig ons door alle beproevingen heen voor te bereiden op het zoonschap, zodat wij de volle rijkdom van Zijn beloften zullen beërven. 'Het erfdeel der heiligen in het licht' omvat het deelhebben aan de goddelijke natuur, zoals Jezus die had, en het ontvangen van een plaats op de troon met Christus (Op. 3:21), om te regeren over alle werken van Gods handen (Die handen zijn een beeld van de heilige Geest, waardoor Hij alles voortbracht). Dit erfdeel omvat dus het wezen van God (de goddelijke natuur, zie 2 Petr. 1:4) en het werk van God. Wij kunnen dit zien aan Jezus, aan Wie de Vader alle macht gaf en aan wie Hij al zijn werk overdroeg (vgl. Matt. 28:18 en Fil. 2:9–11).

13,14 Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden.

Door Zijn Zoon te zenden en via Hem onze schuld te betalen, heeft de Vader ons onttrokken aan de macht van de duisternis. Wij staan niet meer in de dienst van de boze en daarom ontvangen wij ook geen loon meer van de duivel, namelijk de dood (Rom. 6:23). De duisternis geeft het klimaat aan, waarin de boze machten leven en waar de zondaar zich

bevindt. We moeten daarom altijd opletten wat voor sfeer of klimaat iemand met zich meebrengt. Het klimaat van de duisternis bestaat uit wantrouwen, haat, jaloezie, geprikkeldheid, ruzie, onreinheid, hoogmoed, enzovoort. De Heer maakt ons niet alleen los uit de invloedsfeer van de boze machten, maar Hij brengt ons ook onder de invloed van het Koninkrijk van God. Daar domineren het licht en het leven, verworven door Jezus Christus. Het bestaat in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de heilige Geest (Rom. 14:17). In dit Koninkrijk wordt de liefde van God geopenbaard, die de mens heeft verlost en zijn zonden heeft vergeven. Nu wil hij die mens door Zijn Geest verder heiligen, genezen, bevrijden en herstellen. Wanneer er staat dat wij verlost zijn uit de macht of autoriteit van de duisternis,

betekent dit dat dit rijk geen gezag meer over ons heeft. Toen wij aan het einde van de Tweede Wereldoorlog door de Engelsen en Canadezen werden bevrijd, hadden de Duitsers geen gezag meer over ons. Daarna moest het herstel van het land nog plaatsvinden. In de jaren na de oorlog kwam dit mede door de Marshallhulp tot stand. Ook toen wij waren bevrijd, duurde het nog enige tijd voordat alle Duitsers het land uit waren. Zo is de

natuurlijke wereld een beeld van de geestelijke: na de verlossing komt het herstel van wat de vijand kapot heeft gemaakt en de verdere opbouw van het Koninkrijk, dankzij de nieuw verworven vrijheid.

Door Jezus zijn wij verlost, bevrijd en vrijgekocht uit de macht van de boze, want Hij heeft voor onze zonden betaald en wij mogen de vergeving van onze zonden aanvaarden. Gods geliefde zoon zal als Koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft (1 Kor. 15:25). Hij is de Koning der koningen en de Here der heren (Op 19:16). Dankzij de verlossing maken wij nu al deel uit van Zijn Koninkrijk.

(wordt vervolgd).

'GOUD VANOUDS'

Dit keer geven we om te luisteren twee linken door van **Willem van Dienst**, oudste in de volle evangeliegemeente te Den Haag:

[20220320-4353-WD-2Tim.2:1-13-Als koningen heersen](#)

[20220612-4365-WD-Hand.19:1-6,Joh.16:5-15-Geloven in het belang van heilige Geest die je de weg wijst](#) [Note](#) [Video](#)

We hopen dat u een zegen van de Heer meeneemt uit het gesprek!

HET VOLBRACHTE WERK VAN JEZUS CHRISTUS (1)

Een gezond en zuiver beseft

Door Piet Noordam

De basis van ons geloof

Het moment, dat je in geloof het volbrachte werk van Jezus Christus aanvaardt, is genoeg om wederom geboren te worden. Dan kan te allen tijde beleden worden, dat men daardoor een rechtvaardige is, *“overgebracht uit de duisternis in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde”* (Kol. 1:13).

“Wij dan gerechtvaardigd uit geloof hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus door Wie wij ook de toegang verkregen hebben door het geloof tot deze genade, waarin wij staan...” (Rom. 5:1-2).

Belijden dat je nu een rechtvaardige bent

Dat lijkt zo vanzelfsprekend, ook binnen het zogenoemde volle evangelie, dat we het daar niet meer over moeten hebben, dat steeds weer belijden: ‘ik ben een rechtvaardige, op grond van het ene offer.’ *“Maar thans is Hij eenmaal bij de voleinding der eeuwen verschenen, om door Zijn offer de zonde weg te doen”* (Hebr. 9:26). Met andere woorden: alle schuld is betaald!

De aanklager komt daar tegenop

Maar wat dan, als de verzoeker, om wat voor reden ook, je doet zondigen, en je gaat aanklagen voor God (Openb. 12:10), blijf je dan bij je belijdenis? Dat Christus deze zonde ook heeft gedragen en jij het niet meer hoeft te dragen? *“Want Christus heeft zich eenmaal geofferd om veler zonde te dragen”* (Hebr. 9:28).

Hier gaan vele oprechte, ook volle evangelie christenen, de fout in. Men erkent dat men gezondigd heeft, dat is noodzakelijk, want dan maak je scheiding tussen jezelf en de zondemacht, die je verleid heeft. Maar dan gaan velen naar God de Vader om te vragen of Hij hun weer wil reinigen van hun begane zonden en opnieuw vergeving wil schenken.

Vaststaan in de genade van de verzoening met God

Dan blijken veel christenen die het offer van Christus aanvaard hebben, niet meer zo vast te staan in deze genade van de verzoening met God. (Rom. 5:2). Ze gaan dan vergeving vragen voor iets wat ze al ontvangen en aanvaard hebben bij hun bekering. Daar kijken ze bij hun deelname aan het avondmaal steeds op terug en spreken er hun dankbaarheid daarover uit.

Je niet meer schuldig voelen

Maar bij de Vader hoef je niet meer aan te komen met je schuld, die houdt daar ook geen boekhouding van bij. De duivel doet wel aan dossiervorming, om ons daarmee aan te klagen en te beschuldigen. Voor ons geldt: **“En als iemand zondigt, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de rechtvaardige, en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld”** (1 Joh 2:1-2). Dit beeldt Jezus uit als Hij zich door Johannes laat dopen, als Rechtvaardige voor onrechtvaardige, Jezus heeft deze verzoening door het kruis tot stand gebracht. (Ef. 2:16).

Met Zijn bloed voor God gekocht

De Vader wijst op Jezus en Hij zegt, dat **“evenals de zonde heeft geregeerd tot de dood, zo ook de genade zou regeren door de rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Here”** (Rom. 5:21). Met andere woorden, Jezus Christus de Rechtvaardige, heeft ons **“met Zijn bloed - voor eens en altijd op een rechtvaardige wijze - voor (= ten behoeve van) God gekocht”** (Openb. 5:9). Johannes zegt in 1 Joh. 5:13: **“Deze dingen heb ik u geschreven, opdat u weet dat u eeuwig leven hebt.”**

Wat nu te doen als de boze je schuld wil aanpraten, waarvoor je weer vergeving zou moeten vragen als je gezondigd hebt? Dan wijs je hem erop dat Christus plaatsvervangend ook deze schuld gedragen heeft. (Jes. 53:5). Alleen op die manier blijven wij altijd een rechtvaardige en vrij van schuld, en kunnen zo voorkómen dat we ooit weer in de geestelijke dood terecht komen. Zo kunnen we de aanklager overwinnen door het bloed van het Lam (Openb. 12:11).

Geen vrijbrief om te zondigen

Maar het bovenstaande is geen vrijbrief om te blijven zondigen, omdat onze schuld toch al betaald is. Ook Paulus kende deze misleiding, want in Rom. 6:1-2 zegt hij: **“Zullen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet, hoe kunnen wij die aan de zonde gestorven zijn daarin nog leven?”** De zondes Schuld is betaald, maar het is onze eigen keuze de zondemachten niet langer over ons te laten heersen (Rom. 6:12). Door volhardend daar tegen te strijden gaat voor ons gelden: **“Ik heb u geschreven jonge mannen, omdat u sterk bent, en het Woord van God in u blijft, en u de boze hebt overwonnen”** (1.Joh.2:14).

Hij heeft naast de zonde ook de ziekte op Zich genomen

Maar als we het hier alleen maar zouden hebben over het feit dat Christus plaatsvervangend onze zondes Schuld op zich genomen heeft, dan zou dat betekenen dat we de naam ‘volle evangelie’ zouden moeten wijzigen in ‘halfvolle evangelie’. Prijst onze Heer, die alles op zich genomen heeft, waar de

duivel onterecht ons nog mee aanvalt. Jes.53:5 zegt dat Jezus voor de zonde en de ziekten gestorven is (zie ook Matth. 8:17 en 1 Petr. 2:24). Als Paulus zegt in Rom. 6:14 **“de zonde zal over u niet heersen”**, dan geldt dat ook voor de ziektemachten. En kunnen we ook als we door ziektemachten worden aangevallen tegen Satan zeggen: Door het bloed van Christus ben je het recht op mij kwijt, en gaan we de kennis en de sleutels van het koninkrijk der hemelen, die ook aan ons gegeven zijn, hanteren (Matth. 16:18-19). We vertrouwen er dan op dat de Geest die Jezus uit de doden heeft opgewekt, en die in ons is, ook ons zal genezen (Rom. 8:11). Of letterlijk: **“ook uw sterfelijke lichaam levend zal maken door Zijn Geest, die in u woont.”**

De koperen slang

Joh. 3:14 bepaalt ons in dit verband bij de geschiedenis van de koperen slang, uit Num. 21:4-9. Diegenen die daarin geloof hun blik op richten, bleven in leven. Jezus laat ons daar in zien dat Hij onze totale genezing wil. Hij toont dat er door zijn lijden ook in genezing is voorzien, maar voordat ze konden genezen moest het volk eerst de oorzaak van hun sterven onderkennen en belijden tegen Mozes: **“Wij hebben gezondigd, bid voor ons, zodat wij niet sterven.”** Zij gaven daarmee te kennen dat ze ook van de oorzaak van hun zonde bevrijd wilde worden. Zo werd de oorzaak van hun zonden, hun ongeduld, ongeloof en opstandigheid weggenomen, en kon de genezing intreden door te zien op de verhoogde Christus die zou komen. Want de rechtsgrond is immers het ene offer voor de zonde en de ziekte en de dood: het kruis van Christus, waar deze koperen slang de schaduw van was.

Ontvlucht de afgoderij

Jammer dat het volk met dit zichtbare beeld afgoderij ging bedrijven door er offers voor te brengen. Het werkte wel, men genas, zelfs van de ouderdomskwalen. Dit duurde ongeveer 800 jaar, totdat Hizkia bij de grote schoonmaak van afgoderij ook dit afgodsbeeld stuk sloeg (2 Kon. 18:4). Al vroeg in de kerkgeschiedenis is deze afgoderij voortgezet, door de Rooms-katholieke kerk door de transsubstantieeler, wat ook wel ‘het medicijn der onsterfelijkheid’ wordt genoemd. Zo jaagt ook Babel naar onsterfelijkheid. Aan ons de oproep daar volledig uit weg te trekken (Openb. 18:4), om geen deel te krijgen aan haar zonden, plagen en vernietiging.

Hoe gaan we met genezing om?

Genezing is geen onbegrijpelijk magisch gebeuren, als wij Jak. 5:14-17 goed begrijpen, werkt het precies zo als in Num. 21. Als je in je gemeente een oudste erbij roept, bij wat voor nood ook, zal eerst de achterliggende oorzaak aan het licht gebracht moeten worden en waar nodig belijdenis van zonde en bevrijding moeten plaats vinden, zodat het geloofsgebed geen slag in de lucht wordt. Dan zal de Heer hem genezen.

Binnen de gemeente zal dat meestal een genezingsproces zijn, leert de praktijk ons.

Wat kunnen nu de gevolgen zijn als je deze genade die God je gegeven heeft in het kruis, niet op bovengenoemde bijbelse wijze toepast door gebrek aan kennis hierover, en naar de Vader, of naar Jezus gaat en zegt: *‘wilt U mij vergeven, wilt U mij weer reinigen?’* Of *‘wilt u mij genezen?’*

De gevolgen daarvan kunnen zijn, dat je dan niet zal genezen en rein zult worden, want je vraagt iets waarin God al in heeft voorzien (Jes. 53:5 en 1 Petr. 2:24-25). De boze houdt niet op, je dag en nacht aan te klagen, je hebt de schuld onterecht geaccepteerd van de aanklager, want hij heeft daar geen recht meer toe (Rom. 5:8-9). Je bent niet in de genade blijven staan, **“want door genade bent u behouden, door uw geloof”** (Ef. 2:8). Dat heeft niets te maken dat je niet voelt dat je rein, of gezond bent, maar met geloof dat de aanklager en de ziektemachten overwint op grond van **het bloed van het Lam** (Openb. 12:10-11). En dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: Ons GELOOF (1 Joh.5:4).

Bewust belijden van geloof

Wij kunnen, en konden alleen door het bloed van Jezus in het heiligdom binnengaan (Hebr. 10:19) en kunnen daar blijven, **“als wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde toe onwrikbaar vasthouden”** (Hebr. 3:14), dat is de voleinding van ons geloof, de behoudenis van onze ziel. (1 Petr. 1:9).

Bij onze waterdoop hebben wij uitgebeeld en getuigd: met Christus ben ik gestorven, en rechtens vrij van de zonde- en de ziektemachten, (Rom. 6:6-7) en een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17).

En als je dan toch nog, nadat je een keer zondigt, vergeving en reiniging blijft vragen om van de aanklager af te komen, dan kom je gegarandeerd in het straatje van de boze en in de mystiek terecht, om je te verleiden, om via een andere weg, rein en gezond en van zijn aanklacht af te komen.

Alternatieve, Babylonische reinigingsrituelen

Als we naar de geschiedenis van het grote Babylon kijken, dan zien we dat de duivel al heel snel na Paulus' dagen, vele alternatieve reinigingsrituelen bedacht heeft en steeds weer nieuwe introduceert, om maar te beletten dat je niet op de juiste wijze optimaal van het bloed van Jezus gebruik gaat maken en je bij zijn aanklacht zegt: *‘ik blijf een rechtvaardige, ook deze schuld is betaald.’*

Dat christenen na Paulus, zelfs al tijdens zijn leven, in de mystiek terecht zijn gekomen. Dat weten wij bijvoorbeeld door wat de zogeheten kerkvader Tertullianus ons over de toenmalige dooppraktijk nagelaten heeft. Hij zegt: “in het water van het doopbad worden we gereinigd van zonden door een Engel, en wedergeboren door deze Engel, en door

hem klaargemaakt voor de doop in Heilige Geest” (aangehaald uit: <https://www.elim.nl/de-geestesdoop-in-de-vroege-kerk/> door Gijs van den Brink), die toen al ‘de Geest van de drie-enige God’ genoemd werd en die men daarna uitnodigde om te komen. Zo kwam er wel een geest, maar niet de heilige Geest. Resultaat: verwarring en vermenging. Ook de kinderdoop is een mystiek reinigingsritueel, om zogenaamd van ‘erfzonde’ bevrijd te worden, ook gaat men er soms vanuit dat deze kinderen tijdens deze rituele handeling al gedoopt worden in de heilige Geest.

Steeds nieuwe zalvingen ontvangen?

Van deze dwaling heeft het volle evangelie zich terecht gedistantieerd, maar nog niet altijd volledig van de leugen, om nadat het gehele fundament uit Hebr. 6:1-3 gelegd is, toch weer gaan vragen om opnieuw de Geest, of een zalving te mogen ontvangen, dit omdat men op gevoel afgaat en niet op geloof, iets wat Gods Woord ons nergens leert, Integendeel, ook de apostel Johannes had daar al mee te maken: **“Dit heb ik u geschreven over hen die u misleiden. Wat u betreft, de zalving die u van Hem ontvangen hebt, BLIJFT op u”** (1 Joh. 2:26-27). In 1 Joh. 4:1-6 is Johannes heel duidelijk, iedere geest die dat ontkent, is niet uit God. (wordt vervolgd).

WIE ZAL IK ZENDEN? (3-slot)

JESAJA 6:1-13

Door Peter Brenner

Boodschap op de 32^e contactdag van 06-10-2007 (slot)

Ons belijden en spreken

Jesaja laat zich aanraken. Hij gaat op de verandering in! Jij ook? Hoe komt de heerlijkheid naar de mensen toe? Als wij het verkondigen! Daarvoor moeten onze lippen gereinigd worden. Ik geloof dat het daarom gaat: dat ons spreken goddelijke kwaliteit krijgt! Het gaat om onze belijdenis! **Belijden is proclameren** wat je zelf gezien en gehoord hebt. Je neemt woorden Gods in je geest op, je ziet het heil, je gelooft wat Jezus al gedaan heeft. Vooral wat door dit brandofferaltair voor ons toebedeid is. Dat is het volbrachte werk! Je wandelt daarin.

Woorden Gods geïnspireerd door de Heilige Geest uitspreken. En deze bedeling is al aangebroken. Er komt een tijd in jouw ontwikkeling dat je niet meer alleen belijdt dat je zoon wilt worden, maar dat je je **bewust wordt dat je al een zoon bent!** Dan leef je vanuit deze positie, ook als je daarin nog niet volwassen bent. **“Ik ben een zoon van God! En ik ben**

gewoon rustig bezig naar de volle wasdom toe te groeien!" Dat is toch een totaal ander bewustzijn. Dat brengt mij in de bestemming die ik in de ogen van Vader altijd had. De *verloren zoon* komt naar huis! Hij hoeft niet eerst knecht te zijn, om dan weer zoon te mogen worden. Vader spreekt altijd alleen van zijn zoon! Vader verandert nooit zijn gedachten over mij. Inderdaad heeft Hij geen problemen met mijn oude leven. Dit is heerlijk. En er is nog veel heerlijker om te leren in elke minuut, in elke situatie deze openbaring in mij wakker te houden ook gaat de duivel nog zo te keer.

Wat komt er toch een geweldige troost uit het liefdehart van onze Vader als hij tegen de vreemdelingen zegt: **"Zeg niet: De Heer zondert mij zeker af van zijn volk!"** **Zeg niet: "Ik ben maar een dorre boom!"** (Jes. 56:3). Deze liefde heft de wet van Mozes op en alle onvruchtbaarheid van de koningin des hemels! Hij reinigt de lippen van de vreemdelingen!

Jes 56:7 *Hem breng Ik, Ik God, naar mijn heilige berg, hem schenk Ik vreugde in mijn huis van gebed; zijn offers zijn welkom op mijn altaar. Mijn tempel zal heten: 'Bedehuis (Huis van gebed) voor alle volken'.*

Bedehuis – dit is de kern van de gemeente!

Wat belijdt je over jezelf? Over je broeder? Over jouw gemeente of en andere gemeente?

Deze kool metamorfoseert, verandert jouw denken en spreken. Ik hoef niet meer in gedachten van schuld en zonde te denken en te spreken! Want: **"Je schuld is geweken, je zonden zijn tenietgedaan"** (v. 7). God zegt: Je hoeft je *focus* in gedachten en gesprekken niet te richten op de zonden of op de boze geesten, op de zwakheden of op de rimpels en vlekken van de gemeente. Ik zie ze wel! Houd jij je maar gewoon bezig met het belijden van wat ik al volbracht heb! Als je dit gaat toepassen in gesprekken, in vergaderingen, in begeleiden, in de zielzorg, dan trek je die ander uit de modder van deze 'nietswaardige' (=belijse) belijdenissen en de schuldgevoelens.

Ons spreken bewerkt behoudenis zegt Paulus:

Rom 10:10 *want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis.*

Daarom moeten onze lippen aangeraakt worden. Soms moeten wij mensen heel nauwgezet de ogen openen over wat er allemaal gezegd wordt.

Spr. 18:20 *Van de vrucht van iemands mond wordt zijn binnenste verzadigd; hij verzadigt zich van de opbrengst van zijn lippen.*

Spr. 18:21 *Dood en leven zijn in de macht der tong,*

wie aan haar toegeeft, zal haar vrucht eten.

Jouw spreken heeft gezag! Ons rechtspreken vanuit de troon der genade laat barmhartigheid en genade vinden (Heb. 4:16). Daarom leert ons de Heer *tegen de bergen van toestanden, probleemsituaties, tegen geesten* te spreken in plaats van daarover te spreken en steeds weer te redeneren. (Marc. 11:23)

Altaar en broederschap

Reine lippen wil de Heer geven (Zefanja 3:9).

Zefanja 3:9 *...opdat zij allen de naam des HEREN aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder (schouder aan schouder!).*

Reine lippen bewerken eensgezindheid, echte broederschap. Daarom maakt de Heer Jezus de broederschap niet los van het altaar, als Hij zegt:

Mat. 5:23-24 *Wanneer je dus je offergave naar het altaar brengt en je je daar herinnert dat je broeder of zuster je iets verwijt, laat je gave dan bij het altaar achter; ga je eerst met die ander verzoenen en kom daarna je offer brengen.*

Het is niet mogelijk nog meer deel te krijgen aan de heiligheid van God zonder de verzoening met je broeder of zuster! Tenslotte kon *Jakob* eerst naar Bethel, huis van God, terug komen, nadat hij zich met *Ezau* verzoend had. Het kan! Halleluja! Wat heeft *Jakob* de kracht gegeven door alle omstandigheden en verzet en doodsangst heen door de beek Jabbok bij Pniël te komen om zijn broer *Ezau* te ontmoeten?

→ *Het was de openbaring en de aantrekkingskracht van Bethel!* Het was dat éne ontzagwekkende visioen in zijn droom! Dat heeft hem nooit meer losgelaten en dit heeft hem intens gegrepen! Als jij zoiets ooit meegemaakt hebt, dan laat je dat ook nooit meer los! *Dit heeft Jakob tot Israël gemetamorfoseerd.* Er is een grote behoefte aan 'Israëls' in de gemeente. Dan zie je jouw broeder en zuster vanuit een ander perspectief, *van boven*. Dan ga je hen niet meer uit de weg! Ook vandaag niet! Je zoekt de oprechte broederliefde. Dan kom je ook op tegen de teleurstellingen en verdriet over de 'rimpels en vlekken' die je herkent. *Of ... is jouw verdriet een vorm van ergernis, van ongeduld, of hoogmoed?*

Gloeiende kolen op zijn hoofd

Weet je, Paulus raadt ons aan zelfs op het hoofd van onze natuurlijke vijand *gloeiende kolen op te stapelen* (Rom 12:20). *Gloeiende kolen op het hoofd* wil zeggen: Wij brengen onze vijand in aanraking met Gods barmhartigheid en liefde. Wij

brenge hem andere gedachten (hoofd) toe: *genade in plaats van wraak, vrede in plaats van wrok*. Beïnvloed het denken van je (natuurlijke) vijand, zodat die ook in zijn denken kan vernieuwd worden.

“Hier ben ik, zend mij”

Opeens hoort Jesaja de vraag, die er nog steeds door de hemel klinkt: *“Wie zal ik zenden en wie zal voor Ons gaan?”* (v. 8). En onmiddellijk reageert hij: *‘Hier ben ik, stuur mij.’* Hij biedt zich aan! Hij geeft te kennen dat hij door de hartstocht van God gegrepen is. Hij had ook niet kunnen reageren! *Wat een kracht wordt er in Jesaja vrijgezet!* Hij is zo spontaan! Hij redeneert niet. Er is noch een enkel uitstellen, noch een aarzeling! Wat is toch het geheim van zijn overgave en bereidwilligheid? → Hij ziet, wat God ziet! → Hij hoort deze hemelse jubel. → Hij beseft de bedoeling van het brandofferaltair van God voor de verlossing. – Wij ook? Door deze bereidwilligheid brengt God Jesaja verder in zijn roeping. Door Jesaja heen bereidt God profetisch - als door geen ander profeet - het hele werk van Jezus voor. Hij ziet de *geboorte van Jezus*. Hij ziet het *duizendjarige rijk!* Hij ziet de *grote val van Babel*. Hij spreekt het oordeel van God uit over alle vijandelijke ‘grootvorsten’ Assur, Filistijnen, Moab, Egypte, Tyrus, Edom, enz. Hij spreekt over het *herstel van de hele schepping en de woestijn*, die zal bloeien. Hij *ziet het Lam van God* de schuld en de zonde wegnemen en onze lijden en ziekten dragen. Überhaupt is Jesaja *hèt grote boek van troost!* En zó eindigt hij zijn boek met gejubel over *de hemelse stad Jeruzalem met al haar vertroosting*, die geboren wordt als een plaats van vrede Gods. *Herken je de opstijgende lijn in zijn roeping?* Jesaja heeft nooit deze profetische weg verlaten. De Here kon hem steeds weer aanraken en dieper in de geestelijke tempel en dichterbij de heilsgeschiedenis brengen. Dat kan ook bij ons! Het mooie is: Als je je daarin dompelt dan komt er een proces op gang van een verdergaande openbaring. Je ziet steeds meer. En alles is uit genade, een geschenk. En dan wil ik niet denken: “Oké, Jesaja heeft het al gezien. Bedankt Jesaja voor jouw boodschap.” Nee! Ik wil het ook zelf zien in mijn geest en *op dezelfde manier* doorgaan en groeien in een profetische taak temidden van een onvolkomen gemeente op aarde, maar vanuit het volkomen huis van de Here in de hemel. Dat kan! Dat mag! Dit is normaal. Dan zullen de doorbrekers komen, de *zendelingen*, de pioniers, de zonen van God, die het lef hebben, als reformatoren op te treden. Zo diep onder de indruk gekomen! Zo diep geraakt! Ja, ik geloof nog steeds in reformaties ook binnen de gemeenteontwikkeling door verlichting van de geest. De Heer wil ons vandaag bevestigen en verder omhoog brengen! Neem gewoon rust en gelegenheid, om te genieten wat de Heer nu al door deze woorden in jou begonnen is. Zoek hulp als dat nodig is.

Eén ding weet ik: Jouw gemeente verwacht morgen al een

aangeraakte, bemoedigde, gesterkte en gezonden medewerker terug!

Is het je ook opgevallen: God heeft Jesaja niet expliciet gevraagd!

- Weet je, dat doet Hij vandaag ook niet! Maar Hij laat je wel deze hunkering in zijn stem horen!
- Hij weet dat alleen mensen met een zekere aanraking, met een ‘*gegrepen zijn*’, de ware en de getrouwe medewerkers van het huis van de Heer zullen zijn en kunnen zijn.
- Want mensen, die steeds weer gedreven zijn door een diepe geraaktheid zijn niet meer te stoppen. En op deze getrouwen kan hij rekenen.

De Heer spreekt vandaag en daagt ons uit. Wat hoor jij? Wat raakt je? Wat is jouw antwoord? Je hoeft het niet te doen vanwege deze dag of deze prediking, alleen maar vanwege die vurige liefde, die grote ijver, die in Hem brandt. Daar ligt het geheim dat me steeds weer prikkelt en verlost! Door alles heen zo in en door de Heer willen leven!

Slot met de beslissing van Paulus

Fil 3:12

Niet dat ik al zover ben en mijn doel al heb bereikt. Maar ik houd vol in de hoop eens dat te kunnen grijpen waarvoor Christus Jezus mij gegrepen heeft. (Hij heeft mij gegrepen!)

13

Broeders en zusters, ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt.

14

Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept.

HET ISRAELVRAAGSTUK (3-slot)

Mijn worsteling met Romeinen 9-11

Door Piet Guijt

c. De verzen 17 t/m 24

Dit is geen bijzonder moeilijk gedeelte, dus we kunnen daar kort over zijn. Paulus wil benadrukken dat men alleen door geloof in Jezus geënt kan zijn in de edele olijfbom, dus deel kan hebben aan de beloften van God, en dat ieder, zowel Jood als heiden, moet beseffen dat hij uit genade leeft, en dat hoogmoed en eigendunk uit de boze zijn. Over wie of wat de saprijke wortel is, wordt verschillend gedacht, maar hoe dat ook kan worden ingevuld, essentieel is de vraag of iemand wel of niet in Jezus

Christus als zijn persoonlijke Verlosser gelooft (zie ook Joh. 15:1 dat - in een andere metafoor - spreekt over Jezus als **de**

ware wijnstok). Alle Joden en niet-Joden die in Jezus geloven (dat zijn de in de olijfboom geënte takken) vormen met elkaar de gemeente van Jezus Christus. Heidenen die niet in Jezus geloven, zijn dus niet geënt in de olijfboom, maar ook Joden die niet in

Jezus geloven, zijn weggebroken, **want niet allen die van Israël afstammen, zijn Israël** (Rom. 9:6).

d. De verzen 25 t/m 27

Dit gedeelte, met name de verzen 25 en 26, is het onderdeel van de brief waarover het meest verschil van uitleg en interpretatie bestaat, mede vanwege de grote consequenties van die verschillen in uitleg. Hier zullen we wat meer aandacht aan besteden. Voor hen die menen dat uiteindelijk het gehele etnische volk Israël behouden zal zijn, *lijkt* de tekst van 25b en 26a duidelijk. Immers er staat toch dat de gedeeltelijke verharding van Israël slechts tijdelijk is, namelijk totdat de volheid van de heidenen erbij komen, en dan zal 'gans Israël' behouden zijn?

Maar bij nader inzien rijzen er toch heel wat vragen, mede omdat Paulus elders in zijn brief aan de Romeinen schrijft dat hij hartzeer (Rom. 9:2) heeft om het ongeloof van sommigen van zijn volksgenoten; dat de beloften van God alleen in Christus geldend zijn (Rom. 4:25,25; 10:9,10); dat een ware Jood die Jood is die door geloof in Jezus besneden is van hart (Rom. 2:28 en 29); dat niet allen die van Israël afstammen, Israël zijn (Rom. 9:6); en dat slechts een overschot zal worden behouden (Rom. 9:27). Dit zien we ook nog in Rom. 11:5 (overblijfsel) en Rom. 11:7 (uitverkoren deel)! En bovendien spreekt Paulus over **Israël naar het vlees** (Rom. 9:3; 1 Kor. 10:18), wat impliceert, dat er ook een ander Israël is. Dat zien we ook in Gal. 6:16 waar Paulus spreekt over het Israël Gods.

Een belangrijke vraag is hoe men het Griekse woordje 'houtos' in vers 26a moet vertalen of interpreteren. Volgens het Griekse woordenboek kan het zowel 'op die wijze' (wijzende op wat voorafgaat) als soms ook wel 'dan' of 'daarna' betekenen. Van Leeuwen en Jacobs wijzen erop dat het *niet* terecht is als men vers 26a als volgt leest: "daarna zal gans Israël behouden worden", maar dat 'houtos' in vers 26a de betekenis heeft van 'alzo, op deze wijze' (zie bijv. 1 Kor. 11:28 en 14:25 en 1 Tess. 4:17). Want als er hier sprake zou zijn van een tijdsaanduiding, dan zou Paulus het anders (met het Griekse woordje 'tote') hebben uitgedrukt zoals bijv. in 1 Kor. 4:5; 13:12; 15:28,54; 16:2; 2 Kor. 12:10 en Kol. 3:4).

Van Leeuwen en Jacobs, en ook Maljaars stellen daarom dat het totaal van in Jezus gelovende heidenen, tezamen met het overblijfsel van Israël, dat zijn Joden die in Jezus geloven,

'gans Israël' vormen. Paulus spreekt in vers 26 dus niet van een bekering van Israël als volk aan het eind van de tijd (wanneer het evangelie aan alle volkeren is bekendgemaakt), maar zegt hier positief wat hij in Rom. 9:6 negatief had geformuleerd: "**niet allen die uit Israël zijn, die vormen Israël.**" De opvatting dat heel het natuurlijke volk Israël in een verre toekomst behouden zal zijn, is ook strijdig met het woordje 'nu' in Rom. 11:31. Alleen zijn zij (het ware) Israël die door het geloof in Jezus Christus erfgenamen der belofte, het zaad van Abraham, zijn. Met andere woorden, het is het 'geestelijke Israël' of het 'Israël naar de geest', door Paulus in Gal. 6:16 **het Israël Gods** genoemd. Aan dit hierboven genoemde overblijfsel van Israël zal het Schriftwoord vervuld worden dat Paulus in vers 26b citeert, namelijk naar het verbond dat de Verlosser (Jezus Christus) uit Sion komt en de ongerechtigheden van Jakob afwendt. Dáárnaar, dus naar 26b, verwijst het woordje 'dit' in vers 27 terug, en dus niet naar 'wanneer Ik hun zonden zal wegnemen' in vers 27. Alle mensen, zowel Jood als niet-Jood, hebben gezondigd en zijn ongehoorzaam geworden, maar aan allen wil God in Jezus Christus Zijn ontferming bewijzen (vers 30), maar aan de mens wordt wel gevraagd om deze Jezus als Verlosser te erkennen en te aanvaarden (Joh. 3:16).

Er is nog een andere aanwijzing dat het bij 'gans Israël' niet gaat om het etnische volk Israël (want dat zou in strijd zijn met de Hebreeuwse grondtekst van het citaat uit Jes. 59:20), maar dat het gaat om het ware Israël, wat aansluit bij Rom. 9:6 waar we lezen "want niet allen die van Israël afstammen, zijn Israël. Maljaars wijst erop dat in de grondtekst niet staat 'pas ho Israël', maar 'pas Israël' wat betekent: 'al wat Israël is'. Dus kunnen we in Rom. 11:26a lezen: "**Zo zal AL WAT** [het ware] **ISRAEL IS, behouden worden.**" En dat gaat dan over hen die Jezus Christus als hun Verlosser hebben aangenomen en kinderen van God geworden zijn (Joh. 1:12). Zij zijn het van wie gezegd kan worden dat "**Ik hun zonden heb weggenomen**" (Rom. 11:27b). En dat kan alleen door geloof in Jezus Christus onder **het nieuwe verbond in Zijn bloed** (Luk. 22:20; 1 Kor. 11:25). En het 'gans Israël' in Rom. 11:26 valt samen met de geënte takken in de metafoor van de edele olijfboom. Immers indien zowel de joden als de heidenen die in Jezus geloven in de olijfboom geënt zijn, is de boom compleet. Het deelhebben aan de saprijke wortel (vers 17) is eigenlijk identiek aan het behouden worden (vers 26). We willen nog even stilstaan bij het woord 'geheimenis' in Rom. 11:25. Waarop heeft dat betrekking? Sommigen zijn van mening dat het zou gaan over de gedeeltelijke verharding, of over een toekomstige eschatologische verandering in de situatie van het etnische volk Israël. Maljaars wijst erop dat uit de vergelijking van Rom. 11:25 met Ef. 1-3 en Kol. 1-3 (met name Kol. 1:27 en 28) blijkt dat het geheimenis in verband staat met de in Christus aangebroken nieuwe bedeling waarbij alle onderscheid tussen Israël en de volkeren

principeel en daadwerkelijk is opgeheven. En bovendien zien we aan het slot van Rom. 11 een doxologie (lofzang) op Gods rijkdom, kennis en genade dat God Zich ontfermt over *allen* (zowel Jood als niet-Jood) die Jezus Christus aanvaarden, dus ook over het geheimenis van de gemeente, het lichaam van Christus, waarin alle onderscheid tussen ras, volk en sekse is opgeheven. Gans Israël in Rom. 11:26a is voor Paulus synoniem met *“al wie de Naam des Heren aanroept, zal behouden worden”* (Rom. 10:13).

Rom. 11: 28 t/m 36

Dit gedeelte is relatief eenvoudig, ook al zijn er wel verschillen in interpretatie, met name in vers 31, en wel op twee punten. Zo heeft de NBG in 31a: *“zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam GEWORDEN”*, terwijl de SV heeft: *“Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam GEWEEST.”* De SV is beter omdat het gaat om de ongehoorzaamheid van de Joden die leidde tot de kruisdood van Jezus. En in vers 31b geeft de SV: *“opdat ook zij DOOR UW barmhartigheid”*, terwijl de NBG heeft *“opdat door de [aan] u betoonde ontferming”*. In dit geval is de NBG beter omdat het bij Paulus vooral gaat om Gods genade en ontferming/barmhartigheid. In de verzen 28 en 29 zegt Paulus dat ook al hebben de Joden Jezus verworpen zodat Hij gekruisigd werd, God hen nog steeds lief heeft en Zich houdt aan Zijn beloften, zowel voor Joden als heidenen. Daarbij moeten we wel steeds bedenken dat Gods beloften *alleen in Christus gelden*. In de verzen 30 t/m 32 benadrukt Paulus dat ieder mens, zowel Jood als niet-Jood, gezondigd heeft, maar dat God Zich over allen wil ontfermen en daarvoor Zijn Zoon gaf. En dat brengt Paulus tot aanbidding (vs. 33 t/m 36) over Gods rijkdom, kennis en genade dat God Zich ontfermt over *allen* (zowel Jood als niet-Jood) die Jezus Christus aanvaarden.

Conclusie

Als men de hoofdstukken 9 t/m 11 beziet binnen het geheel van de Romeinenbrief, en men kijkt naar de structuur van deze hoofdstukken, dan kan de conclusie niet anders zijn dan dat Paulus steeds onderscheid maakt tussen Israël en het ware Israël. Dat zien we al in bijv. Rom. 2:28 en 29, maar ook in Rom. 9:6. En dat wordt voortgezet in Rom. 11:26 waar met ‘gans Israël’ bedoeld wordt het *ware* Israël, bestaande uit Joden en niet-Joden die in Jezus geloven. Deze conclusie zal door een deel van de christenen, die door een natuurlijk denken ten onrechte willen blijven vasthouden aan een aparte rol en betekenis voor het etnische volk Israël, met felheid ontkend worden, ook al spreekt het nieuwe testament nergens over die rol voor het etnische volk Israël (denk bijv. aan Hand. 1:3; 19:8; 28:23, de brieven van Paulus en de brief aan de Hebreëen), en zal in de toekomst blijken dat die visie over een vermeende rol van Israël door feiten zal worden gelogenstraft. Ook al *lijkt* hun opvatting door (een verkeerde interpretatie van) bepaalde teksten te worden

ondersteund, maar als men het geheel van de Bijbel en met name ook het nieuwe testament in ogenschouw neemt, dan moet men een en ander *geestelijk* bezien. Het Koninkrijk van God gaat over ons geestelijke leven en denken, en we kunnen *alleen maar door wedergeboorte* in dat Koninkrijk komen, en dus moeten we ons losmaken van aardse begrippen (ook al is er sprake van een [ver]nieuw[d]e hemel en een [ver]nieuw[d]e aarde). Zo is er geen onderscheid meer tussen Jood en Griek, en kennen we elkaar niet meer naar het vlees. En als we kijken naar het slot van Hand. 28:23, dan zien we dat Paulus met geen woord rept over het volk Israël, maar over het Koninkrijk van God. Dat is wat hij wilde brengen, net als Jezus dat wilde.

1. Literatuur

- Bram Maljaars, Heel Israël zal behouden worden. Een kritisch onderzoek naar de gangbare exegese van Romeinen 11, speciaal vs. 26. Uitgeverij Aspekt, 2015.
- J.A.C. van Leeuwen en D. Jacobs, Romeinen Korte Verklaring van de Heilige Schrift, Uitgeverij Kok, Kampen.
- J.E. van den Brink, Romeinenbrief, Uitg. St. Rhemaprint.

GEDICHT

Hulpvraag

Heer,
help ons
uw liefde léven
ons helemaal
aan U te geven
zonder reserve

U
volkomen gaan vertrouwen
geen twijfel meer, geen angst
uitdagingen aan durven gaan
door op uw beloften te gaan staan

Heer,
laat ons geloven
overgaan in aanschouwen
help ons om te blijven hopen
overdag en in de donkere nacht
volhardend doorgaan in geloven
totdat uw beloften heerlijk zijn vervuld

Gerrit van Ek